

kop 1985 C1984

DET KGL. BIBLIOTEK
-2. JAN. 1985
SMAATRYKSAFD.

SOVJET

UD AF

AFGHANISTAN

En tilfældig dag – måske mens du læser disse linjer – letter en gruppe helikoptere fra en militærbase i Afghanistan og begiver sig ind i bjergområderne. Nogle timer senere vil de vende tilbage efter udført mission. I mellemtiden er en eller flere landsbyer blevet jævnet med jorden. Afgrøder er afbrændt. Mænd, kvinder og børn er blevet dræbt. Helikoptererne er *sovjetiske*, af mærket MI-24.

Og sådan har det stået på siden den 27. december 1979, hvor op mod 100.000 sovjetiske soldater med 6000 tanks besatte Afghanistan. Det skulle have været en hurtigt overstået aktion. Men det blev det ikke. Det afghanske folk gjorde modstand.

I dag er situationen denne: Tusindvis af mennesker er blevet dræbt. Landbrugs-produktionen er faldet til det halve, og i dele af landet er der hungersnød. 3 mill. mennesker er flygtet til Pakistan, ½ mill. til Iran. Op mod 1 mill. er flygtninge i deres eget land. Og de sovjetiske tropper bomber og terroriserer. Alligevel fortsætter kampen.

Foto: 2. maj

Vietnam, Tjekkoslaviet, Polen, Nicaragua . . .

Det er ikke første gang, Sovjet besætter et andet land. Og Sovjet er ikke alene om det. Den 21. august 1968 besatte sovjetiske tropper Tjekkoslaviet. Vintermørket sænkede sig over det tjekkoslovakiske »forår«. Den dag i dag har Sovjet tropper i landet. Og da den polske befolkning tilsluttede sig Solidarnosc i kampen for elementære demokratiske rettigheder, gjorde Sovjet det klart, at kunne den polske militær-regering ikke selv klare »uromagerne«, så kunne Sovjet.

Ligesom Sovjet har sit Afghanistan, har USA haft sit Vietnam. Vietnam blev terrorbombet gennem et årti. I dag truer USA Nicaragua med invasion.

Igen og igen bliver vi mindet om, at de to supermagter kæmper om verdensherredømmet, at de er imperialistiske, og at de truer den nationale selvbestemmelsesret.

»Hundene gør, men karavanerne kører videre«

Sovjets besættelse af Afghanistan blev mødt med protester fra det meste af verden. Men protesterne ebbede ud. Afghanistan var ikke vigtig nok. »Hundene gør, men karavanerne kører videre«, som et afghansk ordsprog siger. Eller som den vesttyske forbundskansler Helmut Schmidt sagde det: »Berlin er vigtigere end Kabul!«

Den vesteuropæiske fredsbevægelse har stort set koncentreret sig om atomraketter og har ikke ofret Afghanistan megen opmærksomhed. Men hvad der sker i Afghanistan har i høj grad no-

»Efter anmodning fra Afghanistans nye regering, har Sovjetunionen sendt et kontingent tropper til Kabul. Det sovjetiske militærkontingent skal hjælpe den afghanske regering mod ydre kræfter og indre reaktionære elementer. Tropperne vil blive trukket tilbage, så snart situationen tillader det. . . .

Dét opspind de imperialistiske propagandamedier i disse dage udspreder om, at Sovjet skulle have besat Afghanistan, og blandet sig i landets indre anliggender, har intet hold i virkeligheden.«

Sådan forklarede det sovjetiske nyhedsbureau TASS den 31. december 1979 besættelsen af Afghanistan. Argumentationen er ikke ulig den Tyskland brugte, da de den 9. april 1940 besatte Danmark.

»Lad os f.eks. sige, for at det kan blive mere forståeligt, om det ville være USA ligegyldigt, hvilken regering der sad i Nicaragua. Nicaragua befinder sig i en kæmpemæssig afstand fra USA. Vi derimod har en fælles grænse med Afghanistan, og vi varetager vore egne nationale interesser, når vi hjælper Afghanistan.«

Sagt af den tidligere sovjetiske leder Andropov til Der Spiegel, nr. 17, 1983.

get med fredskampen at gøre. Der er en direkte forbindelse mellem USA's og Sovjets angreb på Vietnam og Afghanistan, og de samme to supermagters opstilling af atomraketter. Derfor må vi i fredskampen støtte det afghanske folk, der nu netop nu kæmper også vores kamp – med store ofre.

En by ved navn Kerale

Mange husker sikkert den lille vietnamesiske landsby My-Lai, hvis befolkning blev udslettet ved en amerikansk massakre i 1968. I april 1979 fandt en lignende massakre sted i byen Kerale i Afghanistan. Alle landsbyens mænd – 1170 ialt – blev skudt ned. Alligevel har vi så at sige intet hørt herom.

Afghanistan er Sovjets Vietnam. Der bruges Napalm og giftgasser. Landsbyer og deres afgrøder afbrændes. Der terrorbombes og smides »sommefugle-miner«, som først eksploderer, når nogen rører ved dem.

Der er grunde nok til at kræve Sovjet ud af Afghanistan. Det, vi kan gøre her i Vesten, er at støtte, demonstrere og stille krav. USA tabte sin krig i Vietnam, dels fordi det vietnamesiske folk kæmpede, dels fordi der skabtes en verdens-opinion. I dag er det Afghanistan, det gælder.

Og det afghanske folk kæmper. *Nu venter de bare på os!*

»I Sovjetunionen berettede man for os om kinesiske og iranske lejesoldater, som bekæmpede det afghanske folk. På trods heraf støder vi kun på bønder, som forsvare sig mod os.«

Sagt af den tilfangetagne sovjetiske soldat Schurakowski til Der Spiegel, nr. 22, 1983.

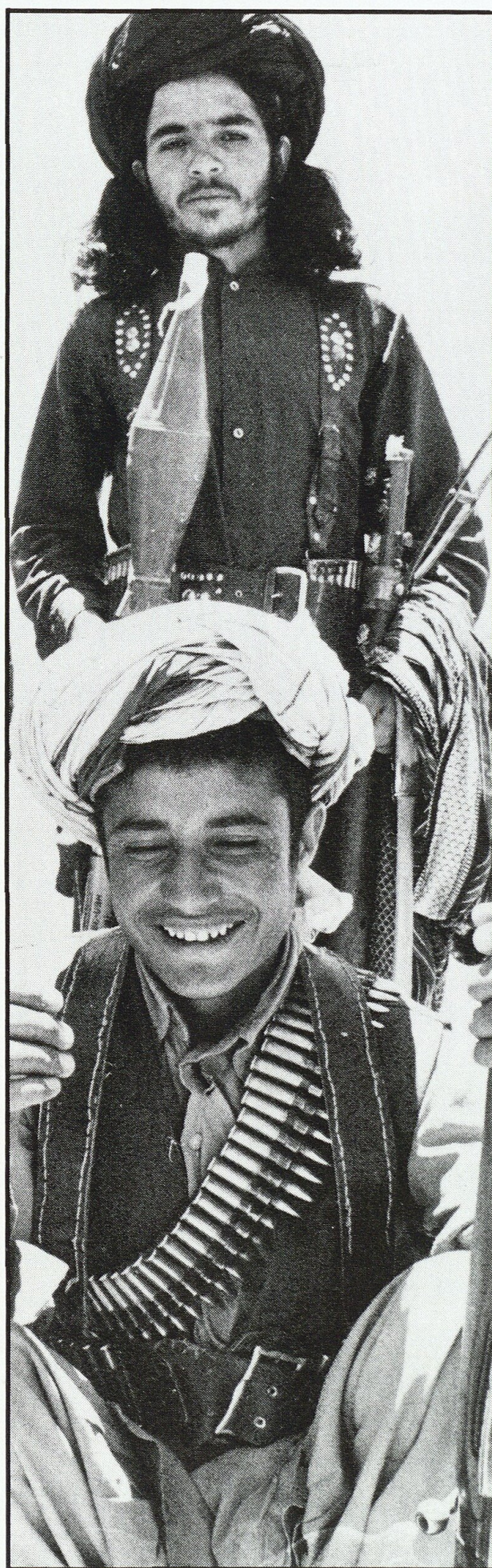
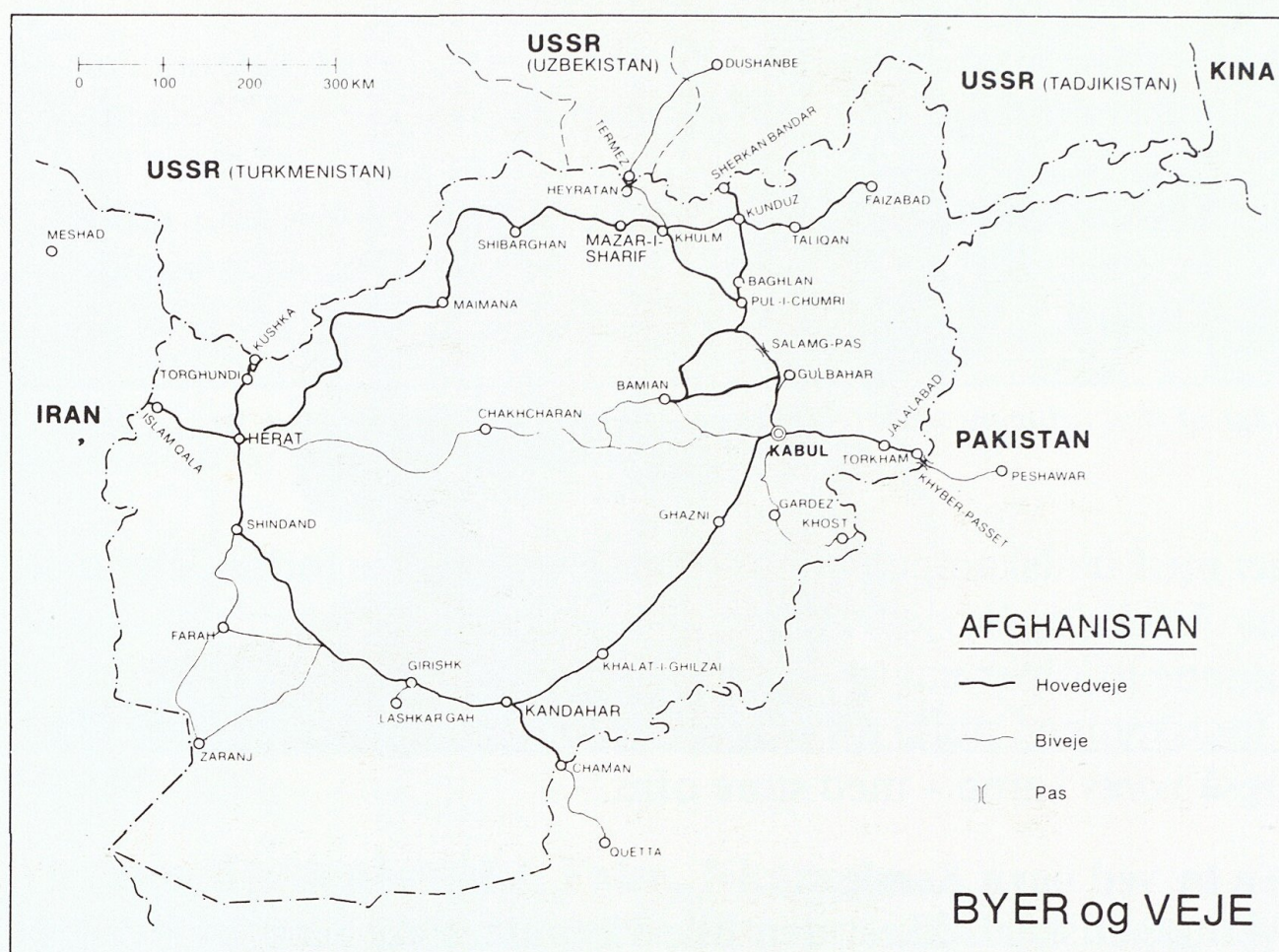

Foto: 2. maj

Republikken Afghanistan dækker et område på 650.000 km², hvilket er 15 gange Danmarks areal. Befolkningstallet er ca. 20 mill. Det vigtigste erhverv er landbruget, som også leverer varer til landets eksport, sammen med naturgas. Det største handelspartner er – og var – Sovjet, som også har anlagt landets lufthavne og været med til at bygge vejnettet.

Denne folder er udarbejdet af

KAP, Kommunistisk Arbejderparti

Studiestræde 24, 1455 K. Tlf. 01-15 21 33

Århus: Røllikevej 19, 8240 Risskov. Tlf. 06-17 32 80

- ☐ Jeg bestiller Kommunistisk Tidsskrift nr. 6/84 om Afghanistan, kr. 15,-.
- ☐ Jeg vil gerne vide mere om jeres freds- og forsvarspolitik.
- ☐ Jeg vil gerne vide mere om KAP.
- ☐ Jeg var ked af at klippe i jeres folder. Send mig én til.

Navn _____

Gade _____

Postnr. _____ By _____

Frimærke
på
her

KAP
Studiestræde 24
1455 København K